

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 2 maja 1922 r.

o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 75 poz. 509) zarządza się co następuje:

§ 1. W przypadkach, w których dopuszczalnem jest zawieranie umów ubezpieczenia w walutach obcych (art. 6 ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. № 103 poz. 741), instytucje ubezpieczeniowe winny —celem obliczenia opłat stemplowych—przeliczać te waluty na marki polskie w następujący sposób:

Składki pobierane w ciągu roku obrachunkowego w walutach obcych, należy przeliczać na marki polskie wedle przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu ostatnim przed pobraniem składki, a sumy ubezpieczone, wypłacane w ciągu tego samego okresu czasu w walutach obcych, wedle przeciętnego kursu, tejże giełdy w dniu ostatnim przed wypłatą sumy ubezpieczonej.

O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia walut obcych wedle kursu ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

Jeśli i w powyższym okresie czasu nie było notowania, przyjmuje się ich przeciętną wartość sprzedażną wedle cen pozagiełdowych, ujawnionych po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

§ 2. Instytucje ubezpieczeniowe obowiązane są w księgach swych wykazywać składki i sumy ubezpieczone tak w walutach obcych, jakoteż w markach polskich, i uwidaczniać przytem dzień i kurs przeliczenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia:

Minister Skarbu:

Michalski